

*ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

ปานฟ้า บุญอินทร์^{1*} อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐ² ปกรณ์ชัย สุพัฒน์³

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

²อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

³อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

*Corresponding author e-mail: panfar071991@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว ในสังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณแบบสหสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน 127 คน จากประชากร 185 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างตามตาราง Krejcie และ Morgan รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่น 0.987 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($M = 4.43$, $SD = 0.56$) โดยการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.45$) ประสิทธิภาพของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($M = 4.36$, $SD = 0.51$) โดยการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.41$) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับสูง ($r = 0.827$, $p < 0.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยยืนยันความสำคัญของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในบริบทท้องถิ่น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง; ผู้บริหารสถานศึกษา; ประสิทธิภาพของโรงเรียน; เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

* Received: 2025-07-11, Revised: 2025-08-02, Accepted: 2025-08-04

Transformational Leadership of School Administrators in the 21st Century and the Effectiveness of Schools under the Office of Education Sisaket Municipality

Panfar Boonin¹ Udompun Pitprasert² Pakornchai Suphat²

¹M.Ed. Student in Educational Administration, Faculty of Education and Human Development,
Sisaket Rajabhat University

²Lecturer of Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

³Lecturer of Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: panfar071991@gmail.com

ABSTRACT

This research aimed to examine the level of transformational leadership of school administrators in the 21st century, the level of school effectiveness, and the relationship between these variables in schools under the Office of Education, Sisaket Municipality. A quantitative correlational research design was employed with a sample of 127 school administrators and teachers from a population of 185, determined using Krejcie and Morgan's sample size table. Data were collected using a 5-point Likert scale questionnaire with IOC values ranging from 0.60-1.00 and reliability coefficient of 0.987. Data analysis utilized descriptive statistics and Pearson product-moment correlation coefficient. The findings revealed that transformational leadership of school administrators was at a high level ($M = 4.43$, $SD = 0.56$), with idealized influence having the highest mean ($M = 4.45$). School effectiveness was at a high level ($M = 4.36$, $SD = 0.51$), with adaptation and development to fit the environment having the highest mean ($M = 4.41$). Transformational leadership showed a high positive correlation with school effectiveness ($r = 0.827$, $p < 0.01$) with statistical significance. The research findings confirm the importance of transformational leadership for school effectiveness in local contexts. These results can serve as guidelines for developing school administrators and enhancing the effectiveness of educational institutions under local government administration.

Keywords: transformational leadership; school administrators; school effectiveness; Sisaket Municipality

บทนำ

การเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและซับซ้อนในทุกมิติของสังคมโลก ทั้งการปฏิวัติทางเทคโนโลยีดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจสู่สังคมฐานความรู้ และความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมโลกที่ต้องการแนวทางการแก้ไขแบบบูรณาการ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้สร้างแรงกดดันให้ระบบการศึกษาทั่วโลกต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์และแนวทางการดำเนินงานอย่างรากฐานเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในยุคที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอนและความซับซ้อน (Zhao, 2012; Fullan, 2020) ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยได้บัญญัติแนวทางการ

ดำเนินการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 258 ข ที่กำหนดให้มีการปฏิรูป การศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษา การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก (สำนักงานเลขาธิการของ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศ, 2561) อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวไม่ได้ ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงเพียงระดับนโยบายเท่านั้น แต่ต้องอาศัยการขับเคลื่อนในระดับปฏิบัติการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีผู้นำทางการศึกษาที่มีคุณลักษณะและสมรรถนะที่เหมาะสมกับบริบทการ เปลี่ยนแปลง ในบรรดาผู้นำทางการศึกษาในระดับต่างๆ ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มี อิทธิพลโดยตรงต่อคุณภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาใน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำลังเผชิญความท้าทายที่มีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจาก สถานศึกษาในสังกัดอื่นอย่างชัดเจน ความท้าทายดังกล่าวรวมถึงการต้องสร้างสมดุลระหว่างการปฏิบัติตาม นโยบายการศึกษาระดับชาติกับการตอบสนองต่อความต้องการและลักษณะเฉพาะของชุมชนท้องถิ่น การ จัดการภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากรทั้งงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีจำกัดมากกว่า สถานศึกษาในสังกัดส่วนกลาง ตลอดจนการต้องรับมือกับความคาดหวังที่เพิ่มสูงขึ้นจากชุมชนที่ต้องการให้ สถานศึกษาเป็นทั้งศูนย์กลางการเรียนรู้และแหล่งขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น (กระทรวงมหาดไทย, 2562)

แม้ว่าจะมีความท้าทายที่ซับซ้อนเหล่านี้ แต่การศึกษาวิจัยที่เจาะจงเกี่ยวกับคุณลักษณะและ พฤติกรรมของผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมี จำนวนจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาที่เชื่อมโยงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับผลลัพธ์ด้านประสิทธิผล ของสถานศึกษาในบริบทเฉพาะนี้ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า การศึกษาส่วนใหญ่ที่ผ่านมาได้ ดำเนินการในบริบทของสถานศึกษาในประเทศที่พัฒนาแล้ว สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือ สถานศึกษาขนาดใหญ่ที่มีทรัพยากรเพียงพอ (Leithwood et al., 2020; Robinson et al., 2018; Hallinger & Heck, 2010) ขณะที่การศึกษาในบริบทของสถานศึกษาท้องถิ่นที่มีลักษณะเฉพาะด้านการ กำกับดูแล ทรัพยากร และความคาดหวังของชุมชนยังเป็นช่องว่างทางวิชาการที่สำคัญ ช่องว่างทางวิชาการ นี้มีความสำคัญเป็นพิเศษเมื่อพิจารณาในบริบทของการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการผู้นำที่มี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) เป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะผู้บริหารที่มุ่งเน้นการสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกให้ เกิดขึ้นในองค์กร (Bass & Riggio, 2006; Northouse, 2019; Bass และ Avolio, 1994) ได้กำหนดกรอบ แนวคิดของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไว้เป็น 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (II) การสร้างแรงบันดาลใจ (IM) การกระตุ้นทางปัญญา (IS) และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (IC) แนวคิดนี้สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้สามารถก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมายที่ กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Leithwood & Jantzi, 2005; Moolenaar et al., 2010) เนื่องจาก พฤติกรรมเชิงบวกทั้ง 4 ด้านของผู้นำจะส่งผลต่อการบริหารงานและการดำเนินงานในองค์กรได้อย่างเป็น ระบบและยั่งยืน ซึ่งเป็นรูปแบบการนำที่เน้นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม การจูงใจให้ผู้นับตามมองเห็นเป้าหมาย

ส่วนรวมเหนือผลประโยชน์ส่วนตน และการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก อย่างไรก็ตาม การที่ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในบริบทท้องถิ่นได้อย่างไรและในระดับใดนั้น ยังเป็นคำถามทางวิชาการที่ต้องการหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เชื่อถือได้

เทศบาลเมืองศรีสะเกษเป็นกรณีศึกษาที่มีความน่าสนใจเป็นพิเศษสำหรับการศึกษาประเด็นดังกล่าว เนื่องจากมีลักษณะเฉพาะหลายประการที่สะท้อนความท้าทายของการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน ได้แก่ ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ในฐานะเมืองชายแดนที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษาของประชากรที่ต้องการการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและเหมาะสม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมจากฐานเกษตรกรรมสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการที่ต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะและสมรรถนะใหม่ บริบทเหล่านี้ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองศรีสะเกษต้องเผชิญกับความซับซ้อนและความท้าทายที่สะท้อนสภาพการณ์ของสถานศึกษาท้องถิ่นในหลายพื้นที่ของประเทศ การศึกษาวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในบริบทเฉพาะของสถานศึกษาท้องถิ่น โดยการศึกษาที่มีความแปลกใหม่และสร้างคุณค่าทางวิชาการในหลายประการ ประการแรก เป็นการศึกษาเชิงประจักษ์รายแรกที่เชื่อมโยงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทั้งสี่องค์ประกอบหลักกับประสิทธิผลของโรงเรียนในมิติต่างๆ อย่างครอบคลุมในบริบทของสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเทศบาล ประการที่สอง การศึกษานี้ได้พัฒนาเครื่องมือวิจัยที่ปรับให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสถานศึกษาในสังกัดอื่น ประการที่สาม ผลการศึกษาก็คือเป็นการสร้างฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เชื่อถือได้สำหรับการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาท้องถิ่นในระดับประเทศ และประการสุดท้าย การศึกษานี้เปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและคุณลักษณะของผู้นำทางการศึกษาที่ต้องการ

ความสำคัญของการศึกษานี้ไม่ได้อยู่เพียงในเชิงวิชาการเท่านั้น แต่ยังมีนัยสำคัญในเชิงนโยบายและการปฏิบัติ ในระดับนโยบาย ผลการศึกษาก็จะให้ข้อมูลสำคัญสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น ในระดับการปฏิบัติ ผลการศึกษาก็จะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาภาวะผู้นำของตนเองและการสร้างกลยุทธ์ในการยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับชุมชน ผลการศึกษาก็จะช่วยให้ชุมชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของภาวะผู้นำในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และในระดับวิชาการ การศึกษานี้จะเป็นการขยายขอบเขตองค์ความรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในบริบทใหม่ที่มีความเฉพาะเจาะจงและซับซ้อน

การวิจัยนี้จึงไม่เพียงแต่มุ่งหวังที่จะตอบคำถามทางวิชาการที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลของสถานศึกษาเท่านั้น แต่ยังต้องการสร้างคุณค่าในเชิงปฏิบัติที่

สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นให้มีคุณภาพ มีประสิทธิผล และความยั่งยืน ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในระยะยาวและการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนไทยในการเผชิญหน้ากับความท้าทายและโอกาสในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research Design) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 7 โรงเรียน รวม 185 คน (ผู้บริหาร 12 คน ครูผู้สอน 173 คน) กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดตามตารางของ Krejcie และ Morgan (1970) ได้ 127 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาทั้งหมด 12 คน และครูผู้สอน 115 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของบุคลากรในแต่ละสถานศึกษา

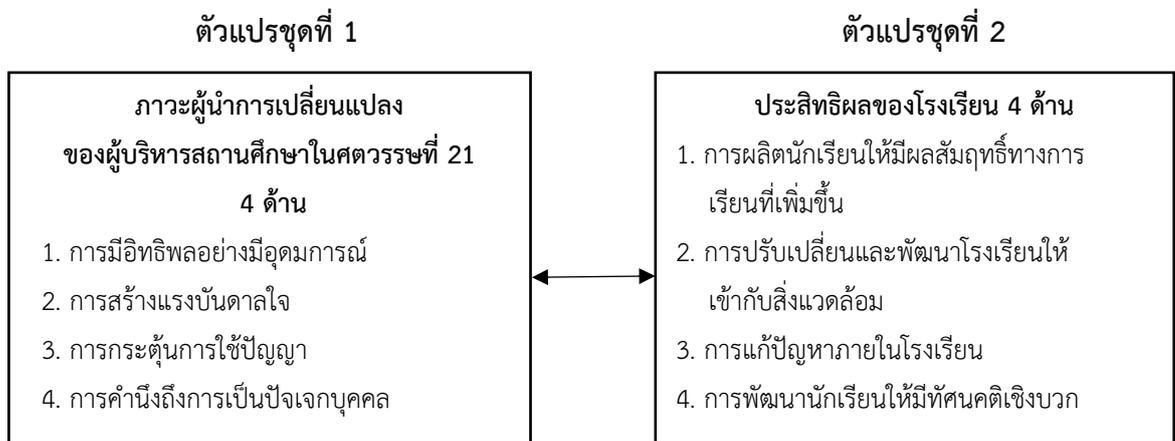
เครื่องมือวิจัย ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-Point Likert Scale) จำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ (แบบตรวจสอบรายการ) 2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา 4 องค์กรประกอบ 3. ประสิทธิภาพของโรงเรียน 4 องค์กรประกอบ 4. ข้อเสนอแนะ (แบบปลายเปิด) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่า IOC > 0.60 ทุกข้อ 2. ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มทดลอง 30 คน ได้ค่า Cronbach's Alpha = 0.987 3. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 127 คน ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการทบทวนเอกสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับอธิบายลักษณะของข้อมูลและระดับตัวแปร สถิติเชิงอนุมาน ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์

สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

กรอบแนวคิดการวิจัย จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้ ตัวแปรต้น ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (Idealized Influence) การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspirational Motivation) การกระตุ้นการใช้ปัญญา (Intellectual Stimulation) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualized Consideration) ตัวแปรตาม ประสิทธิภาพของโรงเรียน การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยภาพรวม

รายการ	ระดับภาวะผู้นำ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์	4.45	0.60	มาก
2. ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ	4.42	0.60	มาก

รายการ	ระดับภาวะผู้นำ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา	4.44	0.56	มาก
4. ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	4.42	0.58	มาก
รวม	4.43	0.56	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก โดยเรียงตามลำดับ คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.60) รองลงมาคือด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา (\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.56) และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.58) โดยมีด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.60)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยภาพรวม

รายการ	ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น	4.36	0.55	มาก
2. ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	4.41	0.51	มาก
3. ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	4.39	0.54	มาก
4. ด้านการพัฒนาให้นักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก	4.27	0.61	มาก
เฉลี่ย	4.36	0.51	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก โดยเรียงตามลำดับคือ ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม (\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ ด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน (\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.54) และด้านการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น (\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.55) โดยมีด้านการพัฒนาให้นักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.61)

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังในตารางที่ 3 และ 4 ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	r	P-value
1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 (X)	0.827**	0.000
2. ประสิทธิผลของโรงเรียน (Y)		

** มีระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง 0.827 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เปรียบเทียบระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เป็นรายด้าน

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y
X ₁	.744**	.687**	.788**	.608**	.769**
X ₂	.745**	.704**	.802**	.609**	.777**
X ₃	.761**	.766**	.762**	.569**	.774**
X ₄	.823**	.791**	.833**	.653**	.841**
X	.804**	.770**	.833**	.639**	.827**

** มีระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.827$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลของโรงเรียนรายด้าน พบผลดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยรวมกับประสิทธิผลรายด้าน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยรวมกับประสิทธิผลของโรงเรียนแต่ละด้าน พบว่าทุก

ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อยดังนี้ การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($r = 0.833$) การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ($r = 0.804$) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ($r = 0.770$) และการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ($r = 0.639$) ตามลำดับ ความสัมพันธ์รายด้านของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลของโรงเรียน

การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม ($r = 0.769$, $p < 0.01$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์สูงสุดกับการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($r = 0.788$) รองลงมาคือ การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ($r = 0.744$) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ($r = 0.687$) และการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ($r = 0.608$) ตามลำดับ

การสร้างแรงบันดาลใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม ($r = 0.777$, $p < 0.01$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์สูงสุดกับการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($r = 0.802$) รองลงมาคือการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ($r = 0.745$) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ($r = 0.704$) และการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ($r = 0.609$) ตามลำดับ

การกระตุ้นการใช้ปัญญา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม ($r = 0.774$, $p < 0.01$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์สูงสุดกับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ($r = 0.766$) รองลงมาคือ การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($r = 0.762$) การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ($r = 0.761$) และการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ($r = 0.569$) ตามลำดับ

การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมในระดับสูงสุด ($r = 0.841$, $p < 0.01$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์สูงสุดกับการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($r = 0.833$) รองลงมาคือ การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ($r = 0.823$) การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ($r = 0.791$) และการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ($r = 0.653$) ตามลำดับ สรุปแนวโน้มความสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปแนวโน้มสำคัญได้ดังนี้ การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน เป็นด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในเกือบทุกองค์ประกอบ (ยกเว้นการกระตุ้นการใช้ปัญญา) การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก เป็นด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในทุกองค์ประกอบ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล เป็นองค์ประกอบของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม การกระตุ้นการใช้ปัญญา มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งแตกต่างจากองค์ประกอบอื่นที่มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ สามารถอภิปรายผลตามประเด็นสำคัญดังนี้

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การกระตุ้นการใช้ปัญญา การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และการสร้างแรงบันดาลใจ ตามลำดับ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Bass และ Avolio (1994) ที่อธิบายว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการที่ผู้นำใช้อิทธิพลต่อผู้ตาม โดยสร้างความตระหนักรู้ในภารกิจและวิสัยทัศน์ขององค์กร ตลอดจนจูงใจให้ผู้ตามมองเห็นประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าผลประโยชน์ส่วนตน องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะในการเป็นแบบอย่างที่ดี สร้างความเชื่อมั่นและความเคารพนับถือจากผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ (Northouse, 2019) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิฑูรย์ วงศ์จันทร์ (2560) ที่พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 อยู่ในระดับมากเช่นกัน

ความสำเร็จในการแสดงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในบริบทนี้ อาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ การที่ผู้บริหารมีประสบการณ์และความรู้ความสามารถในการบริหารการศึกษา การได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง และบริบทของการจัดการศึกษาในระดับท้องถิ่นที่ต้องการความยืดหยุ่นและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

2. ประสิทธิผลของโรงเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น และการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy และ Miskel (2008) ที่กำหนดประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินการจัดการศึกษา ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการบรรลุเป้าหมาย การบริหารภายใน การปรับตัว ความพึงพอใจ และคุณลักษณะของผู้เรียน การที่ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญขององค์กรที่มีประสิทธิผลในยุคปัจจุบัน (Cameron & Quinn, 2011) ในขณะที่ด้านการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวกที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเป็นผลมาจากความท้าทายในการพัฒนาจิตใจและค่านิยมของผู้เรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ต่อเนื่องและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

ผลการศึกษาลดสอดคล้องกับงานวิจัยของ นครินทร์ อิมสวาสดิ์ (2561) และ ศิริประภา นนท์เค้า (2566) พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ความสำเร็จดังกล่าวอาจเกิดจากการที่

ผู้บริหารและครุมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดหาทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลของโรงเรียน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนในระดับสูง ($r = 0.827, p < 0.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้สนับสนุนทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่อธิบายว่า ผู้นำที่มีคุณลักษณะของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะสามารถส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์กรได้อย่างมีนัยสำคัญ (Bass & Riggio, 2006) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทการศึกษา ที่ผู้นำต้องสามารถสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ และตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของบุคลากร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในด้านการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ตามลำดับ

ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษร คงเมือง (2558), Leithwood และ Sun (2012), สหรัักษ์ วงศ์ษาพันธ์ (2560) ที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

การวิจัยครั้งนี้ให้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในบริบทการศึกษาระดับท้องถิ่น ผลการศึกษายืนยันความสำคัญของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการขับเคลื่อนประสิทธิผลขององค์กรทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงที่พบในการวิจัยนี้ สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม การกระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ การให้ความสำคัญกับบุคคล และการเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งล้วนแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการบรรลุเป้าหมายขององค์กร การที่ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีผลต่อการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของผู้นำในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกัน การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กร ทั้งนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลยุทธ์สำคัญในการยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเผชิญหน้ากับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยนี้ไม่เพียงแต่สนับสนุนทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในบริบทการศึกษาเท่านั้น แต่ยังให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาในอนาคต เพื่อให้สถานศึกษาสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทั้ง 4 องค์ประกอบอย่างบูรณาการ ได้แก่ การเป็นแบบอย่างที่มีอุดมการณ์และจริยธรรม การสร้างแรงบันดาลใจผ่านวิสัยทัศน์ร่วม การกระตุ้นการคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเชิงระบบ และการให้ความสำคัญกับความแตกต่างของบุคคลด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมและยุติธรรม ทั้งนี้ผู้บริหารควรเน้นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิงซับซ้อนและการสร้างสภาพแวดล้อมที่ท้าทายเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และการปรับตัวของบุคลากร

1.2 การยกระดับประสิทธิผลด้านการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกของนักเรียน ซึ่งเป็นด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยการสร้างกลยุทธ์เฉพาะในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และการสร้างระบบการประเมินและติดตามพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการสร้างความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชนในการปลูกฝังทัศนคติเชิงบวก

1.3 การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา เนื่องจากการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์สูงสุดกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำงานแบบมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหขององค์กร โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน การพัฒนาระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างกลไกการมีส่วนร่วมที่เป็นระบบเพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาล สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาล สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

2.3 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของโรงเรียนให้ต่อเนื่องกัน

องค์ความรู้ใหม่

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ในยุคปัจจุบัน ผู้บริหารต้องสามารถสร้างพฤติกรรมเชิงบวกทั้ง 4 ด้าน การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้าง

แรงบันดาลใจ การกระตุ้นการใช้ปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลเชิงบวกในการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดเทศบาล

ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกที่ดีในองค์กร การแก้ปัญหาเชิงบริบท โดยเฉพาะการสร้างแรงบันดาลใจ และเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อครูผู้สอนและองค์การ อีกทั้งความสามารถในการบริหารและการจัดการที่ยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ได้ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงยุคใหม่เพื่อขับเคลื่อนโรงเรียนไปสู่ประสิทธิผลที่ยั่งยืนและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- เกษร คงเมือง. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนชลกันยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงมหาดไทย. (2562). *การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นครินทร์ อิมสวาสดิ์. (2561). *ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิฑูรย์ วงศ์จันทร์. (2560). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริประภา นนท์เค้า. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สหรัักษ์ วงศ์ชาพันธ์. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ. (2561). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*. สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (1994). *Improving organizational effectiveness through transformational leadership*. Sage Publications.
- Bass, B. M., & Riggio, R. E. (2006). *Transformational leadership*. (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates.
- Cameron, K. S., & Quinn, R. E. (2011). *Diagnosing and changing organizational culture: Based on the competing values framework* (3rd ed.). Jossey-Bass.
- Fullan, M. (2020). *Leading in a culture of change* (2nd ed.). Jossey-Bass.

- Hallinger, P., & Heck, R. H. (2010). *Collaborative leadership and school improvement: Understanding the impact on school capacity and student learning. School Leadership & Management, 30*(2), 95-110.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational administration: Theory, research, and practice (8th ed.)*. McGraw-Hill
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30*(3), 607-610.
- Leithwood, K., & Jantzi, D. (2005). *A review of transformational school leadership research 1996-2005. Leadership and Policy in Schools, 4*(3), 177-199.
- Leithwood, K., & Sun, J. (2012). *The nature and effects of transformational school leadership: A meta-analytic review of unpublished research. Educational Administration Quarterly, 48*(3), 387-423.
- Leithwood, K., Harris, A., & Hopkins, D. (2020). *Seven strong claims about successful school leadership revisited. School Leadership & Management, 40*(1), 5-22.
- Moolenaar, N. M., Daly, A. J., & Slegers, P. J. (2010). Occupying the principal position: Examining relationships between transformational leadership, social network position, and schools' innovative climate. *Educational Administration Quarterly, 46*(5), 623-670.
- Northouse, P. G. (2019). *Leadership: Theory and practice (8th ed.)*. SAGE Publications.
- Robinson, V. M., Lloyd, C. A., & Rowe, K. J. (2018). *The impact of leadership on student outcomes: An analysis of the differential effects of leadership types. Educational Administration Quarterly, 44*(5), 635-674.
- Zhao, Y. (2012). *World class learners: Educating creative and entrepreneurial students*. Corwin Press.